

— 'Ο Κόρμης Δαρδέν, 55000.

— 'Αξιόλογα. Θέλει χωρισθή ἐξ ἀνάγκης τῆς Ἰταλίδος του.

Τώρα δὲ εἰπέ μοι καὶ τίνες ἐκέρδησαν;

— 'Ο Μπάγκος κυρίως.

— Θεὸς βοηθήσοι τὸν Μπάγκον. Βιβίε διατί δὲν ἀπατᾶς: Εἶναι δὲ μόνος τρόπος τοῦ κερδίζειν.

— Ν' ἀπατήσω παιζόν;

'Η Μαρία Σαλντ Σύρ, πολυτελῶς ἐνδεδυμένη, κεκαλυμμένη ὑπὸ ἀδαμάντων, καὶ χρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας θαυμασίαν ἀνθοδέσμην, εἰσῆλθε τὴν στιγμὴν ταύτην, καὶ διέκοψε τὴν μεταξὺ Φουκὲ καὶ Δεβιβίε δύμιλίαν. Ὁ τελευταῖος ἀνυπόμονως ποθῶν ν' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ἀπῆλθεν.

«Βασίλισσα τοῦ Κάλλους!» εἶπεν ὁ Φουκέ, τὰ μειδιάματα ἔκεινα προδίδεις τὴν νίκην σου.

Πόσον κακός εἶναι αὐτὸς ὁ ὑπουργός! ἀπῆλτησεν αὗτη χασμητεῖσα. ο' Δλλά, πόσον ἐπιτήδειος, εὐφυὴς, πλήρης πλεονεκτημάτων, γενναῖος, καὶ

— Ἄσχημος — ὑπέλαβεν ὁ Φουκέ. — Ήτο κοινωνικός;

— Ἀρκούντως.

— Σοὶ διεκοίνωσέ τι;

— Μέχρι τινός.

— Μέχρι τίνος;

— Ότι σὺ ήσα εἶ δυσγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν «Δίοχ.»

— Εἰς τί στηριζόμενος;

— Εἰς τὸ ὄφος — τὰς ίδεας.

— Εἴ, τὸ ὄφος εἶνε, τῷ δοντι, ώς τὸ ίδικόν μου ἀλλ' αἱ ίδεαι, πῶς:

— Οὐδεὶς, λέγει, πλὴν σοῦ δύναται νὰ ἡγε τοσοῦτον εὔγλωττος προκειμένου περὶ ἀληθείσας καὶ τιμιότητος.

— Ω! δύοις σκέπτεται καὶ ὁ Λύτοκράτωρ;

— Μάλιστα.

— Εἴπε τι περισσότερον;

— "Ω ναί! δτι δμοιάζεις πρὸς τὸν Οὐάιλδ τρόπον τινὰ — ἐναὶ Ἄγγλον. Ποϊος ήτο ὁ Θυάιλδ;